

ՄՏԱՊԱՏԿԵՐ

Երկարօրէն, շերտօրէն յաճախ ձմեռ կը խորհիմ,
Որուն կարծես արագի մէջ հանդիպած իմ միայն-
լուսնի լոյսով աղաղուն հուրը անդրիի մը նըման
Աչեքն ինծի կը յառին երազանքով մըտերիմ:

Իր ձայնն ունի արրինգի յուզող խոգերն հոգեքով,
Կը փայփայէ ականջներս, կը մօտենայ հոգիիս,
Նայուածքն այնքան է անուշ ու կը յուզէ այն-
քան գիտ՝

Որ մերք կուլամ, կը տանջուիմ, բայց երջանիկ
Իմ իրմով:

Իր յուշն անանց է միշտ վառ, շաղի մը պէս լու-
սաքեւ,
Փրփուրին վրայ երազիս ճիւղասպիտակ՝ ծաղիկ-
ներ՝

Որ կը տսին կը տսին կարասներու պէս քե-
քեռ...

Գուրգուրանքով, նախանձով կը պսակիմ գայն
Խորն հոգւոյս.
Ա՛հ, չըլլա՛յ քէ չար սարիկ մ'յափըշտակէ գայն
ինձմէ...

Կամ մտապտմն առնէ եւ ծիածանն այս նրկ-
նայոյս...

ՄԱՅԻՍԵԱՆ ԵՐԳ

Գարա՛ւնն անա վարսերուս մէջ,
Ու մատներուս՝ հովտաշուշան.
Ձեզ ինձ ձօնող տղան կարծես
Շունչն ու հոգին ունիմ բուրեան:

Ջանգակիկներ՝ գարնանաբայր,
Շարուած կարծես նուրբ ու փափկիկ
Մետաքս քելով մարգարտաքայր,
Դա՛հ նըւա՛գ է՛ք, ծընծղա՛յ գողտրիկ:

Երբ աչքերն իմ կարօտակէզ
Ա՛լ չըտնենն անուշ տղան,
Թերթիկներսն ձեռ լուսադէս
Թող զօղանշէ՛ դեռ դաշն իր ձայն...:

Գարա՛ւնն անա վարսերուս մէջ,
Ու մատներուս՝ հովտաշուշան.
Ձեզ ինձ ձօնող տղան կարծես
Շունչն ու հոգի՛ն անիմ բուրեան:

Փաթիկ

ՄԱՌԻ ԱԹՄԱՃԵԱՆ

